

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นสิ่งจำเป็นที่สุดที่ต้องสร้างสมคุณธรรมของความเป็นผู้ใหญ่ในความรู้นี้ ลูกต้องไม่มีความหยิ่งยโสใด ๆ มีความนับถือต่อผู้เป็นแม่
- คำถาม:** อะไรคือความหวังของบาบาต่อลูกทั้งหมด? เมื่อใดที่ลูกๆ จะสามารถเติมเต็มความหวังนั้น?
- คำตอบ:** ความหวังของบาบาคือลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นที่ว่าพวกเขาเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ เพราะสิ่งนี้ที่พ่อจะได้รับการเปิดเผย สร้างการเปิดเผยเช่นที่ว่าพ่อได้รับการสรรเสริญและลูกๆ ได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า: ลูกๆ หากลูกกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา วัตจะถูกสร้างขึ้นให้กับทั้งลูกและพ่อ ทำตามแม่และพ่อในการที่จะกลับมาฝึกการกราบไหว้บูชาเช่นพวกเขา สัญญากับตนเองว่าลูกจะทำตามพวกเขาอย่างสมบูรณ์
- เพลง:** ตั้งแต่วันที่เราได้พบท่าน...

โอมชานติ ลูกๆ ทั้งหลายรู้สึกว่าคุณกำลังรับฟังสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ นี่คือการรักใหม่ของเรา ไม่มีใครอื่นมีความรักเป็นการส่วนตัวต่อพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นสิ่งนี้คือประเด็นใหม่ ลูกรู้ว่าบาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกเก่านี้เรียกว่าไม่บริสุทธิ์และโลกใหม่เรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นความรักของลูกในเวลานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ลูกเข้าใจว่าความรักของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่แห่งสวรรค์ นั่นเรียกว่าเป็นวัดของชีวา ในขณะที่นี้เรียกว่าเป็นโรงค้าประเวณี อย่างแน่นอนมีมนุษย์ที่มีกิเลสที่นี้ ในยุคทองพวกเขานั้นปราศจากกิเลส ดังนั้นจึงเรียกว่าเป็นวัดของชีวา เป็นชีพบาบาผู้ที่ก่อตั้งโลกที่ปราศจากกิเลสเช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าอย่างแน่นอนที่ในโลกเก่านี้มีภาพของเหล่าเทพที่เคยอาศัยอยู่ในโลกใหม่ ชาวบาร์ตได้ล้มทั้งหมดนี้แล้วและพวกเขาเรียกบาร์ตว่าเป็นอินดูสถาน พวกเขาพูดว่า: อินดูสถานของเรานั้นน่ารัก ใช้อย่างแน่นอนที่เคยน่ารัก แต่ในความเป็นจริงชื่อนั้นไม่ใช่อินดูสถานแต่เรียกว่าเป็นดินแดนของบาร์ต ดังนั้นลูกๆ ทั้งหลายเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้แน่นอนดูเหมือนใหม่ เราไม่เคยได้ยินสิ่งต่าง ๆ เช่นนั้น ความรู้ที่พิเศษสุดในทั้งโลก ผู้คนของบาร์ตมีวัดที่หลากหลายมากมาย ชาวคริสเตียนมีโบสถ์เดียวเท่านั้นและภายหลังพวกเขาสร้างโบสถ์ต่างๆอีกมากมาย ในยุคทองไม่มีวัดเพราะว่านั่นคืออาณาจักรของเทพที่มีชีวิต เหล่าเทพปกครองในโลกใหม่ในวัดของชีวา ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าคุณกำลังจะไปสู่โลกใหม่ อย่าได้แม้คิดว่าอาคารเหล่านี้ที่บาบาได้ให้สร้างขึ้นนั้นใหม่ ในความเป็นจริงอาคารเหล่านี้เก่าในโลกเก่านี้ ความรักของเราในเวลานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ดวงวิญญาณมีความรักต่อดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ในผู้นี้ ผู้คนคิดว่าบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารี่มีความรักต่อบราห์มา แต่ลูกเข้าใจว่าความรักของลูกเป็นไปสำหรับชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น แม้ว่าชื่อของลูกคือ

บราห์มากุมาร และบราห์มากุมารี่ ความรักของลูกไม่ได้เป็นไปสำหรับบราห์มา บราห์มานี้คือผู้ที่มีร่างกาย เขาลือกำเนิดและกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกไม่ควรจะมีรูปความสัมพันธ์ใดๆ กับผู้ที่มีร่างกาย กูรูเหล่านั้นได้นำชื่อมาใช้เพื่อตนเองอย่างเช่น สัท จิต อนันต์ (ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้เป็นตัวแห่งความปิติ) อย่างไรก็ตามเป็นดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นผู้ที่จะสามารถเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความปิติ ดวงวิญญาณเคยเป็น ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้เป็นตัวของความปิติ เป็นตัวของความสงบ และเป็นตัวของความรู้ ในเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนี้อีกครั้งในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เช่นเดียวกับคำสรรเสริญของพ่อคือ: มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสงบ ดังนั้นลูกเช่นกันคือผู้ที่เป็นตัวของสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้ที่มีความปิติ ด้วยการจดจำเมล็ดและต้นไม้ ความรู้ทั้งหมดเข้ามาสู่สติปัญญาของลูก มี 5 ยุคอย่างแน่นอน ในเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน โลกไม่ได้รู้ถึงยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ พวกเขาอาจจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่พวกเขาไม่รู้รายละเอียดเช่นที่ว่าผู้ใดปกครองในยุคทองหรือพวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นอย่างไร ในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเข้ามาสู่วงจรและกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่มีผู้ใดสามารถคงอยู่ในยุคทองตลอดไป เป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับการตระหนักรู้ของสวรรค์และนรก เป็นยุคหลักเวลานี้และแล้วยุคทองจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ต้องเคยเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้มา คำสรรเสริญของท่านนั้นต่างไป ไม่ใช่คำสรรเสริญของผู้เดียวสามารถจะเป็นเช่นเดียวกันกับคำสรรเสริญของผู้อื่น แต่ละคนมีสันสการ์และกิจกรรมของเขาเอง พวกเขาไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกับของผู้อื่น แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของเขาเอง ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ คือดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ โลก

คิดว่าภษณะนั้นคือพระเจ้าของกิตะ ในเวลานี้ พ่อพูดว่าภษณะนั้นไม่ใช่พระเจ้าของกิตะ พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา นั่นคือพ่อทำให้ลูกเป็นลักษมีจากนารีธรรมดา และนารายณ์จากนายธรรมดา บาบากล่าวด้วยเช่นกันว่า: ลูกต้องการที่จะกลายเป็นนารายณ์ของสุริยวงศ์ หรือรามของจันทราวศ์? ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า จดหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการกลายเป็นสุริยวงศ์ ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป ทนายความบางคนนั้นดีมาก ในขณะที่คนอื่นๆ นั้นธรรมดา ศัลยแพทย์บางคนหารายได้หลายแสนรูปี ในขณะที่คนอื่นๆ หารายได้ได้เพียงเล็กน้อยมาก ทั้งหมดขึ้นอยู่กับการศึกษาของพวกเขา ในบรรดาลูกเช่นกันมีลูกมากมายที่หารายได้อย่างใหญ่หลวงและประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้าที่ใหญ่โตไม่มีขีดจำกัด มีขีดจำกัดในนิเวศน์อื่นๆ-มีเพียงจำนวนมากที่จะสอบผ่านนิเวศน์นี้ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าเป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ให้พลังแก่ลูกที่ไร้เดียงสา ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับพลังจากดวงวิญญาณสูงสุดมากเพียงใด เราคืออินทรีที่ยืนอยู่ในสนามรบ นี่คือนิเวศน์ใหม่ สงครามระหว่างพินดาวาสและฆราวาสนั้นมีการเอ่ยถึงในกิตะแต่ไม่มีเรื่องของสงคราม ทุกประเด็นนั้นใหม่ ภษณะไม่ใช่พระเจ้าแต่เขาคืออัลฟาของโลกใหม่ ประเด็นทั้งหมดนั้นใหม่ เริ่มด้วยอัลฟา ลักษมี และนารายณ์คืออัลฟาของโลกใหม่ และลูกของเขามาหลังจากพวกเขา ลักษมีและนารายณ์คืออัลฟาของโลกมนุษย์ยุคทอง ที่นี้ อัลฟาบราห์มาคือผู้สร้างของโลกมนุษย์ ก่อนอื่นทั้งหมดพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคืออัลฟา ต่อมาบราห์มาลูกทำให้เป็นอัลฟา และแล้วลักษมีและนารายณ์ก็ถูกทำให้เป็นอัลฟา ที่นี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน บราห์มาได้รับการจดจำว่าเป็นผู้นำของสกุลบราห์มิน แม้ว่าบราห์มินอื่นเหล่านั้น พวกเขาไม่เคยได้ยินชื่อบราห์มากุมารและกุมารี ชื่อนี้ไม่เคยกระหึ่มเอ่ยถึงในกิตะ ดังนั้นประเด็นเหล่านี้ใหม่ เนื่องจากการเรียกบารัตว่า 'อินดูสถาน' พวกเขาพูดถึงศาสนาอินดู พวกเขาไม่มีความรู้ของศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา ถึงแม้ว่าศาสนาเทพไม่เคยคงอยู่ เพราะพวกเขาไม่รู้ศาสนาของตนเอง พวกเขาพูดว่าศาสนาทั้งหมดคือศาสนาเดียวกัน ผู้คนของศาสนาทั้งหมดสามารถมาและอยู่ที่นี้ พวกเขาเป็นอิสระที่จะทำเช่นนั้น ศาสนาทั้งหมดได้รับความนับถือ และดังนั้นผู้คนของศาสนาใดก็สามารถมาและอยู่ เพียงแต่มองดูภายนอก, อย่างไรก็ตามพวกเขาเฝ้าแต่ปฏิเสธผู้คนของศาสนาอื่น พวกเขาเฝ้าแต่เนรเทศชาวอินเดียนอกจากศรีลังกาและพม่า ในความเป็นจริงบารัตคือดินแดนของศาสนาเทพดั้งเดิม แต่พวกเขา(รัฐบาล)พูดว่าผู้ใดก็ตามสามารถมาและอาศัยอยู่ที่นี้ ไม่ใช่ทั้งหมดสามารถอาศัยอยู่ด้วยกัน ทุกหนแห่งมีความขัดแย้งอย่างมากมายท่ามกลางศาสนา มีคำกล่าวว่าการบารัตจะให้การลี้ภัยแก่ศาสนาทั้งหมด เหตุนี้เองบารัตจึงได้รับการสรรเสริญ ในเวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ๆ ไม่มีผู้ใดของศาสนาเทพในบารัตในปัจจุบัน ในเวลานี้เรากำลังเพียรพยายามสำหรับโลกใหม่ ซึ่งพบบาสวรรค์ ในความเป็นจริงทั้งหมดคือลูกๆ ของบราห์มา แต่เป็นบราห์มินผู้ที่ได้รับการจดจำเป็นพิเศษ เมื่อใดที่พวกเขาถูกสร้างขึ้น? อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้รับการสร้างขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน วรณะที่ต่างกันได้ถูกแสดงไว้อย่างชัดเจนด้วยเช่นกัน เรากลายเป็นบราห์มินผู้เป็นจุกและแล้วก็ยังเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร แม้ว่าความรู้ที่ลึกซึ้งอย่างมากและสนุกสนาน เป็นความยากลำบากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ลูกๆทั้งหลายควรสร้างสมความรู้นี้อย่างดีและอย่าได้ไม่พอใจกับผู้ที่เป็นครู อย่าได้บุดบึ้งซึ่งติงและหยุดการศึกษาเล่าเรียน มิฉะนั้นแล้วลูกจะจบสิ้นในก้นบึ้งที่สุดของนรก พ่อมาเพื่อถ่ายทอดความรู้ และดังนั้นลูกควรรับฟังสิ่งนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการรักษาระเบียบวินัยอย่างมากเมื่อรับฟังกิตะ พวกเขาฟังด้วยระเบียบวินัยอย่างยิ่ง พวกเขาไปที่วัดด้วยระเบียบวินัยนั้นด้วยเช่นกัน พวกเขาทำตามระเบียบวินัยอย่างมั่นคงทุกๆ วัน ระเบียบวินัยของลูกมีความเข้มงวดอย่างมาก อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งนาที่หรือหนึ่งนาที่แล้วก็เพิ่มพูนการจดจำระลึกถึงนั้น ด้วยการจดจำ บาบ่า, ล็อคของสติปัญญาของลูกก็จะเปิดขึ้น ซึ่งพบบาไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ ท่านไม่จำเป็นต้องไตร่ตรองความรู้ เป็นลูกผู้ที่จำเป็นต้องไตร่ตรองความรู้ในการเพื่อที่จะอธิบายความรู้แก่ผู้อื่น ดังนั้นลูกไม่ควรบุดบึ้งซึ่งติง แต่มีความนับถือต่อกันและกัน ลูกๆ บางคนไม่ได้รู้ถึงวิธีที่จะคงความนับถือต่อมารดา ผู้เป็นครูยังคงเป็นคนหลัก พวกเขาทำให้ 10-12 คนเป็นเหมือนกับตัวเขาเองและดังนั้นพวกเขาต้องได้รับความนับถือนั้น เป็นราวกับว่าลูกคือสื่อกลางของชีพบบา ไม่ใช่สื่อกลางทั้งหมดจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป ถึงกระนั้นพวกเขาทั้งหมดก็ยังเป็นสื่อกลาง บางคนก็มีคุณธรรมที่ดีอย่างยิ่ง พวกเขาคงอยู่ในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน ชีพบบาได้มาที่นี้ในงานรับใช้เช่นกัน บาบ่าพูดว่า: พ่อทำงาน 2 เท่า พ่อรับใช้ผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกรู้จักผู้ที่ทำงานของการประทานนิมิตแก่ทั้งโลก แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ลูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วในละคร พวกเขาได้รับนิมิตในเวลานั้น พวกเขาคิดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อประทานนิมิตแก่พวกเขาผ่านการตระหนักรู้ที่สูงส่ง ผู้คนทุกหนแห่งได้รับนิมิต นิมิตเหล่านั้นลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดในสิ่งนี้ ประเด็นเหล่านี้ใหม่ วงจรโลกควรหมุนไปในสติปัญญาของลูก บางคนคงกังวลกับการสำนึกในตนเองอย่างมากและบางคนคงหม่นอย่างช้าๆ ลูกคือผู้คงกังวลกับการสำนึกในตนเอง สติปัญญาเฝ้าแต่ทำงานตามลำดับกันไปสำหรับงานรับใช้ บางคนไม่สามารถที่จะคงกังวลกับการสำนึกในตนเอง แม้ว่าลมพัดในทางเดียวกันสำหรับทุกคน วงจรของบางคนก็หมุนเร็วในขณะที่ของบางคนอื่นๆ หมุนช้า วงจร

ของบางคนไม่ได้หมุนเลย สถานภาพใดที่ลูกจะได้รับหากลูกไม่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง? ดังนั้นสิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ พ่อเฝ้าแต่อธิบายว่า: หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก จงประกาศสิทธิ์ในสิ่งนั้นในเวลานี้ มิฉะนั้นลูกจะเสียใจในภายหลังและร้องไห้คร่ำครวญด้วยเช่นกัน ลูกต้องเปิดเผยผู้เป็นครู นี่คือวิทยาลัยที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง หากลูกศึกษาอย่างดีลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ลูกควรสัญญาว่าลูกจะทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่ว่าบุตรชายของทนายความจะกลายเป็นนักกฎหมาย ไม่เลย บางคนจะกลายเป็นแพทย์ บางคนเป็นวิศวกร บางคนจะแม้กระทั่งกลายเป็นเช่นซาตานและคนอื่นๆ สามารถกลายเป็นขโมย พ่อพูดว่า: ในการที่จะเปิดเผยพ่อ จงเปลี่ยนจากมนุษยธรรมดาให้เป็นนารายณ์ จะมีการร้องสรรเสริญพ่อและจะมีการร้องสรรเสริญลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเทพ วัดจะถูกสร้างขึ้นแก่พ่อและวัดของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน วัดหลักควรเป็นสำหรับชีพบาบาเดียว แล้วพร้อมกันกับท่านมีบราห์มินและลูกๆ มีความหลากหลายในวัดเดียว นั่นคืออนุสรณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในรูปที่มีชีวิต พวกเขาแสดงให้เห็นรูปปั้นของซัดตี้ซึ่งให้โตและมหารตีซึ่งฆ่า มีคำกล่าวว่าช่างถูกกลืนโดยจระเข้ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ มายา, จระเข้ก็จะกลืนลูก มายา, จระเข้กลืนแม้กระทั่งมหารตีที่ดี ความเป็นผู้ใหญ่อย่างยิ่งนั้นจำเป็นที่นี้ ไม่ควรมีความหึงหวงโศกในการทาบาสิ่ง มากเท่าที่เป็นไปได้ให้ผู้เป็นแม่อยู่เบื้องหน้าในทุกๆ สิ่ง มีความนับถือต่อผู้เป็นแม่ กุญแจทั้งหมดควรอยู่กับผู้เป็นแม่ ชาวทั้งหมดควรมาจากผู้เป็นแม่ ใช่ เป็นไปได้ที่กุมารบางคนนั้นฉลาดยิ่งกว่ากุมารและผู้เป็นแม่ แต่พวกเขาต้องเขียนถึงชีพบาบาเพื่อขอคำแนะนำ “ราชาอาจจะออกคำสั่ง แต่เป็นราชินีผู้ปกครองอาณาจักร” อันดับแรกเป็นราชินีแล้วก็เป็นราชา อันดับแรกครูผู้เป็นแม่นั้นเป็นที่ต้องการ ไม่มีระบบใดที่นี้สำหรับผู้ชายที่จะกลายเป็นครู กฎที่นี้พูดว่าลูกต้องให้ผู้เป็นแม่อยู่เบื้องหน้า แม้ว่าผู้ชายบางคนกลายเป็นเครื่องมือสำหรับผู้เป็นแม่เข้ามาสู่สถาน ส่วนใหญ่ที่นี้เป็นผู้เป็นแม่ ลูกไม่ควรมีความหึงหวงโศกที่ว่าลูกรู้ทุกสิ่ง หรือลูกนั้นฉลาด เป็นผู้เป็นแม่ผู้ที่ต้องลูกทำให้ฉลาด ศูนย์ต้องดำเนินการโดยผู้เป็นแม่ ในเวลาสุดท้ายลูกควรจะถูกชันยาสาด้วยการผ่านผู้เป็นแม่ ดังนั้นทุกๆ สิ่งมีการดำเนินไปตามกฎ ผู้ที่ประณามพ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุดนั้นไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บาบาคัดเตือนทุกคน ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง หากลูกได้ยินบางสิ่งที่ลูกไม่ชอบ แล้วจงรับฟังด้วยหูหนึ่งและปล่อยให้ออกไปอีกหูหนึ่ง ความโกรธนั้นเป็นเหตุของความเสียหายอย่างใหญ่หลวง บางคนเขียนและถามว่า: เหตุใดความโกรธจึงไม่ลูกกล่าวว่าเลวร้ายยิ่งกว่าตัณหาหาคะ? แต่ไม่เลย! ตัณหาหาคะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่ม ตลอดจนตอนกลางไปถึงตอนจบ เพียงผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ชันยาสาซึ่งไม่สามารถชำระผู้ใดให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกกำลังรับฟังประเด็นใหม่ที่ว่าพระเจ้าที่สูงสุดเหนือสิ่งใดนั้นนั่งอยู่ที่นี้และสอน ท่านเรียกว่าเป็นศรี ศรี แล้วในโลกมนุษยมีคำกล่าวว่า: ศรีลักษมี, ศรีนารายณ์ ศรีราม และศรีสิดา อังชะ ผู้ใดทำให้พวกเขานั้นสูงส่ง? เป็น ศรี ศรี ชีพบาบา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีชีวิตอยู่ในความสอดคล้องกลมกลืนกับกันและกัน ให้ความนับถือแก่กันและกัน อย่าได้มีวันบูดบึ้งซึ่งตึง แล้วด้วยเหตุนี้หยุดศึกษาเล่าเรียน
2. ความโกรธนั้นเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมากมาย ดังนั้นหากลูกได้ยินบางสิ่งที่ลูกไม่ชอบ รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้โกรธเคือง กลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง

พร: ขอให้ลูกหลุดพ้นในชีวิตและอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงของการถูกดึงดูดไปสู่ความหวานชื่นของความสนใจต่อสิ่งภายนอก(extroversion)
ความสนใจต่อสิ่งภายนอกหมายถึงการส่งเสริมให้กันและกันไปสู่สิ่งที่ไร้ประโยชน์โดยอาศัยเจตนาและธรรมชาติของผู้คน, กระแสจิตของจิตสำนึก, ความคิด, คำพูด, สายใย และความสัมพันธ์ ที่หยาบ การคงในรูปใดรูปหนึ่งของความคิดที่ไร้ประโยชน์อย่างสม่าเสมอคือการห่างไกลจากความสุข ความสงบ และพลังจากภายใน ความหวานชื่นของความสนใจต่อสิ่งภายนอกดึงดูดลูกเป็นอย่างมากจากภายนอก และดังนั้นก่อนอื่นใดลูกจะต้องตัดสิ่งนั้นออกไป ความหวานชื่นนี้จะกลายเป็นบ่วงที่ละเอียดอ่อนและทำให้ลูกห่างไกลจากจุดหมายปลายทางแห่งความสำเร็จ เมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงเหล่านั้นแล้วก็จะกล่าวได้ว่าลูกหลุดพ้นในชีวิตแล้ว

คติพจน์: ทาพาสวีเป็นผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นจากบ่วงใดๆของอิทธิพลของผู้ที่ทำการกระทำดีหรือไม่ดี พวกเขาเป็นผู้
สังเกตการณ์ที่ละวางและเต็มไปด้วยความเมตตา

***** โอม ชานติ *****